

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΠΕΤΥΧΑΝΗ
ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗ
ΤΑ ΕΤΗ 1899, 1890 και
1891 ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡ
ΛΟΓΟΥ. | Φυλ. Π. Β. 1891

060.13
ΠΕΤ

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1889, 1890 και 1891
ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β. ΠΕΤΥΧΑΚΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ.

ΤΥΠΟΙΣ ΣΤΥΛ. ΕΜΜ. ΚΑΛΑΙΖΑΚΗ.

1892

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— ΧΑΝΙΩΝ —
ΑΔΦ. Σφιδ. 19582
Χρονολ. Πισαγ. 18.3.1963
Εισκότης Κολαλιού
Αριθ. 54.012.51.57

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1889, 1890 και 1891
ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

ΥΠΟ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ε. ΠΕΤΥΧΑΚΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ

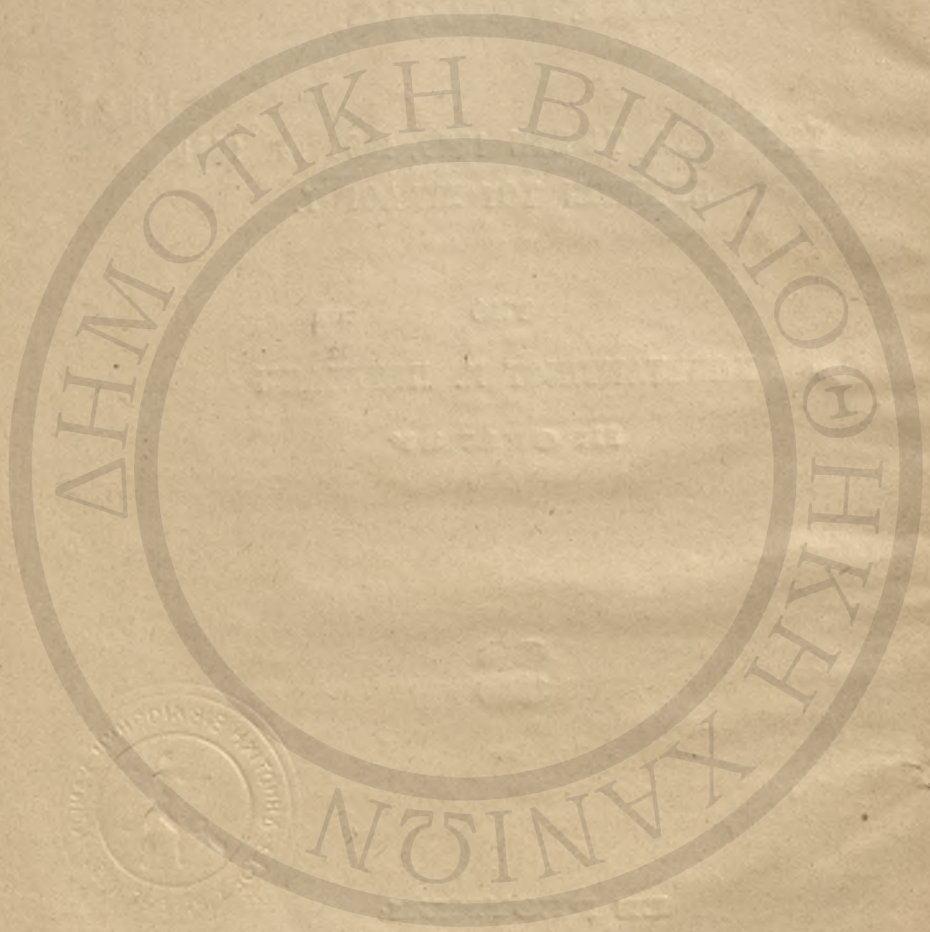

ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ.

ΤΥΠΟΙΣ ΣΤΥΛ. ΕΜΜ. ΚΑΛΑΙΖΑΚΗ.

1892

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1889 1890 ΚΑΙ 1891 ΠΡΑΞΕΩΝ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ (*)

“Ότε πρό τριετίας συγκαλέσας ύμᾶς, φίλοι συμπολίται, ἔδιδον λόγον τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου ἡμῶν ὑπὸ τοῦτου πραχθέντων, πλήρης δὲ χαρᾶς καὶ ἐλπίδων οἰωνιζόμενῃ πλεῖστ’ ἀγαθᾶ, οὐδαμῶς ἐφантаζόμενῃ ὅτι βαρεῖται μετ’ οὐ πολὺ ἤθελον ἐπέλθῃ εἰς τὴν χώραν ἡμῶν συμφορά, οὐδ’ ὅτι μετὰ πάροδον τοσούτου χρόνου παρεργόμενος τὸ δεύτερον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν θά ἤρξομαι τοῦ λόγου μου ἀπὸ θλιβερῶν μνημοσύνων.

Ἅντες ἀναμιμνησκόμεθα μετὰ φρίκης τῆς ἐπαράτου ἐκείνης ἐποχῆς, ἣν ἐδημιούργησαν αἱ πολιτικαὶ ἡμῶν ἀφροσύναι. Εἰμαρτο ἵνα τοὺς εὐγενεῖς ὑπὲρ τῆς προόδου ἀγῶνας τῶν προτέρων χρόνων διαδεχθῶσιν ἐμφύλιοι σπαραγμοί, ὧν τὰ οἰκτρὰ ναυάγια πρόκεινται καὶ σήμερον ἐπι ἀποσπῶντα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν δάκρυα καὶ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν στόνους.

Τὰ ἀξιοθρήνητα ἐκεῖνα συμβάντα ἐπέδρασαν, ὡς εἰκός, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία ἡμῶν ἀνεκόπη· ἡ μελέτη καὶ ἐπιτέλεσις ἔργων κοινωφελῶν ἐπεσγέθη· τὸ βῆμα ἡμῶν ἐσίγησεν· ἡ εὐεργετικὴ Σχολὴ τοῦ λαοῦ ἐκλείσθη· ἡ σκηνὴ ἡμῶν ἠρημώθη καὶ τὸ περὶ μουσικοῦ θιάσου καὶ ἰδρύσεως Γυμναστηρίου ψήφισμα ἡμῶν ἔμεινεν ἀτελές.

(*) Ἀπηγγέθη τῇ 26 Ἰανουαρίου 1892..

Ἄλλ' ἐν τῷ μέτῳ ἀλλεπυλλήλων δυστυχιῶν οὐδ' ἐπὶ στιγμῇν κατέλιπεν ἡμᾶς τὸ θάρρος. «Θαρσεῖν χρὴ» ἐλέγομεν πρὸς ἀλλήλους οἱ ἑταῖροι καὶ πνίγοντες τὴν δούνην προηλειφόμεθα ἵνα ἐρρωμενέστερον ἀναλάβωμεν τὸ ἱερὸν ἡμῶν ἔργον.

Νέαν ὄμως ἢ ἀνίλεως μοῖρα ἐπέκλωθεν ἡμῖν συμφορὰν, ἣν σύμπασα μὲν ἢ κοινωνία ἠσθάνθη, ἰδίως δὲ ὁ Σύλλογος. Πλὴν τοῦ οἰκτρῶς τὸν βίον τελευτήσαντος μακρὰν οἰκείων καὶ φίλων τακτικοῦ ἑταίρου Ἰωάννου Παντελάκη, τρεῖς συμπολίται, ἐπίτιμα τοῦ Συλλόγου μέλη, ἀπέθανον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα· ἐν Ἀθήναις μὲν ὁ Νικόλαος Μελισσιδῆς, ἐν ταῦθα δὲ ὁ Μανούσος Μαυραντζάκης καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ. Ὁ Σύλλογος ἡμῶν πλεῖστα ὀφείλων εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ πατρικὴν μέριμναν καὶ ἀγάπην τῶν ἀειμνήστων τούτων ἀνδρῶν οὐ παύσεται τιμῶν καὶ γεραίρων τὴν μνήμην αὐτῶν καὶ παροτρύνων τοὺς πάντας ἵνα μιμηταὶ τούτων γένωνται. Εἰς τοὺς προσφιλεῖς τούτους νεκροὺς ἀποδόντες τὸν δίκαιον φόρον εὐγνωμοσύνης χωρήσωμεν πρὸς τὸ σημερινὸν ἔργον ἡμῶν ἐκτιθέντες κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τὰ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἡμῶν πεπραγμένα.

Καὶ τὸ μὲν ἔτος 1889 ἤθελε παρέλθῃ ἔλως ἀπρακτον, οὐδὲ ἠθέλομεν ἀναγράψῃ τι ἄξιον λόγου ἂν μὴ μετὰ θαυμαστῆς γενναιότητος ἐχορήγουν, ἡμῖν πενήκοντα μὲν χρυσᾶ εἰκοσάφραγκα ὁ κ. Θεόδωρος Τριφύλλης, ὁ ἐνθουσιώδης οὗτος φίλος καὶ προστάτης τοῦ Συλλόγου, ὁ προθύμως καὶ ἀφειδῶς δαπανῶν ὑπὲρ παντὸς ἔργου κοινωφελούς, ἕτερα δὲ πενήκοντα ὁ αἰσιδίμος Μανούσος Μαυραντζάκης, ὁ φιλόπολις οὗτος ἀνὴρ, ὅστις κατέλιπε γενναίαν μερίδα τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς πόλεως ταύτης. Ἀμφοτέροι οὗτοι ἀνεκηρύχθησαν εὐεργέται τοῦ Συλλόγου. Λαβόντες τὰ χρήματα ταῦτα προωρισμένα ὑπὲρ τῆς Μουσικῆς ἀπετάθημεν εἰς εὐρωπαϊκὰ καταστή-

ματα, ἐξελέξαμεν τὰ ἐπαρκῆ πρὸς κατάρτισιν μου-
σικοῦ θιάτου ὄργανα, ἐμέλλομεν δὲ νὰ διατῶμεν
τὴν ἀποστολὴν τούτων καὶ νὰ καλέσωμεν διδάσκα-
λον, ὅτε ἐπῆλθον αἱ ἀνωμαλῖαι καὶ ἐματαιώθησαν
αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν.

Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τοῦ ἔτους τούτου διε-
κόπησαν καὶ αἱ συνεδρίαί τοῦ Σύλλογου καὶ διότι
οὐδὲν ἐδυνάμεθα νὰ πράξωμεν καὶ διότι ἐκ τῶν ἐ-
ταίρων τινὲς μὲν ἀπεδήμησαν ἐντεῦθεν, ἄλλοι δὲ
παρητήθησαν, οἱ δ' ἀπομείναντες ἦσαν ὀλίγιστοι.
Ἐν ἀπραξίᾳ διήλθεν ὁ Σύλλογος μέχρι τοῦ Μαρτί-
ου τοῦ ἔτους 1890, ὅτε, ληξάσης ἤδη τῆς πρώτης
περιόδου, ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι. Οἱ ἑταῖροι ὑπερτι-
μῶντές με ἐξελέξαντό με αὖθις πρόεδρον. Εἰς τὴν
ὁμόφωνον ταύτην πρόσκλησιν δὲν ἐδυνήθη ν' ἀντι-
στῶ, καίπερ συνειδῶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ἐδέχθην
δ' ἐπὶ μίαν ἔτι διετίαν τὸ τιμητικόν τοῦτο ἀξίωμα
Θαυρῶν ἐπὶ τῇ ὑποστηρίξει τῶν ἑταίρων. Ἡ νέα αὖ-
τη περίοδος ἐνεκαινίσθη διὰ πράξεως λαμπρᾶς τι-
μησάσης τὸν Σύλλογον καὶ ἐπιπαταμένης δικαίως
τὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κοινωρίας.
Κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνον αἵρνης καὶ ἀπροσδοκῆτως
εὐρέθη ἡ Παιδεία ἐν τῷ τμήματι τούτῳ, οὕτως εἴ-
πεῖν, ἐν διωγμῷ. Δι' σχολαὶ πᾶσαι μετὰ τινὰς τα-
λαντώσεις καὶ ἐνδοιασμοὺς ἐκλείθησαν ἐν μιᾷ ἡ-
μέρᾳ ὑπὸ τῆς ἐφθρείας. Ἡ παρὰ τοῦ ἐντύπωσι-
ν βλάβη καὶ ὀδυνηρά, ἡ δὲ ζημία ἡ προσγινόμενη
εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα καταφανὴς καὶ με-
γίστη. Πρὸ τοιούτου κινδύνου ἡ κοινωρία θαυρού-
τως ἀπέβλεψεν εἰς τὸν Σύλλογον ἡμῶν, ὅστις οὐ-
δ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασεν ἵνα ἔλθῃ ἐπίκουρος τῇ Παι-
δείᾳ. Καὶ ἡ μὲν δημοτικὴ καὶ ἡ ἀ. τάξις τῆς
Ἑλληνικῆς Σχολῆς συνετηρήθησαν ὑπὸ τῶν γονέ-
ων τῶν μαθητῶν, ἡμεῖς δ' ἀνεσυστήσαμεν τὴν β',
καὶ γ' τάξιν καὶ ἀνεδέχθημεν τὴν ἐπόπτευσιν καὶ
τῶν λοιπῶν τάξεων τῇ αἰτήσῃ τῶν γονέων. Ὁφεί-
λω κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν νὰ ἐκφρά-

σα δημοσία βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τῷ τε Σχο-
λάρχῃ κ. Εὐθυμίῳ Βερνάρδῳ καὶ τῷ διδασκάλῳ
τῆς β' τάξεως κ. Νικολάῳ Κιρμιζάκη, αἵτινες
προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς παρέσχον τὴν αὐτῶν
συνδρομὴν διδάξαντες μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ
ἔτους μετὰ ζήλου, ὃν ἡ κοινωμία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν
ἤδη ἔτων ὁμολογεῖται ἀναγνωρίζει. Ἄξιον δὲ σημειώ-
σεως εἶνε, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἠρόρευε τὰ Σχολεῖα
ὁ Σύλλογός ἡμῶν, ἄκρα ἐπεκράτησε τάξις καὶ πει-
θαρχία. Τὴν πολῦτιμον ταύτην ὑπηρεσίαν τοῦ
Συλλόγου ἀναγνωρίζοντες οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν
ἠτήσαντο παρ' ἡμῶν καὶ κατὰ τὸ ἐπελθόν ἔτος ἵνα
πάλιν δεχθῶμεν τὴν ἐπόπτευσιν τῶν Σχολείων,
ἀλλ' ὅμως πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων συγκρού-
σεων πρὸς τὴν ἐφορείαν ἠρνήθημεν, καίτοι μετὰ
λύπης, νὰ δεχθῶμεν τὴν αἴτησιν ταύτην. Ἡ ἀρῶ-
γή, ἣν παρέσχουμεν τῇ Παιδείᾳ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐγένε-
το μεγίστης ὠφελείας πρόξενος, διότι κατὰ τὸ ἔτος
1890—91 τὰ τε παλαιὰ Σχολεῖα ἐλειτούργησαν
τακτικῶς καὶ πρώτη Γυμνασιακὴ τάξις συνέστη.
Ὅστε δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, οὐδεὶς δ' ἔσται ὁ ἀν-
τεροῦν, ὅτι ἡ ὑπαρξὶς σήμερον Ἑλληνικοῦ Σχολείου
καὶ Γυμνασίου ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὀφείλεται εἰς
τὸν Σύλλογον.

Τὸ ἔτος λοιπὸν τοῦτο παρέσχεν ἡμῖν τὴν ὑψί-
στην χαρὰν, ὅτι ἐξεπληρώσαμεν ἱερὸν καθήκον δει-
ξαντες ἅμα τίνι τρόπῳ ὑποστηρίζεται καὶ προάγε-
ται ἡ παιδεία καὶ τίνι τρόπῳ ὀφείλουσι νὰ ἐργά-
ζωνται οἱ ταττόμενοι ἵνα μεριμνήσῃ ὑπὲρ ταύτης.

Πλὴν τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
Σχολείων οὐδὲν ἕτερον ὑπὲρ τῆς παιδείας ἐδυνήθημεν
νὰ πράξωμεν κατὰ τὴν ἄρτι λήξαντα περίοδον. Αἱ
γνώμαι ἡμῶν περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Σχολείων
ἐξηνέχθησαν πρὸ τριετίας, οὐδὲ μετεβλήθησαν δυ-
στυχῶς ἕκτοτε, διότι ἡ κατάστασις τούτων εἶνε
λυπηρὰ. Ἡ Γεν. Διοίκησις μεριμνῶσα περὶ βελ-
τιώσεως τῆς καταστάσεως ταύτης, ἐξέδωκεν ἐσχά-

τως ἐγκύκλιον, δι' ἧς καλεῖ τὰς ἐφορείας νὰ ἐκθέσωσι τὰς σκέψεις αὐτῶν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ζητηθείσης τῆς γνώμης καὶ τοῦ Συλλόγου ἡμῶν, προθύμως ὑπεδείξαμεν τῇ διοικήσει τὰ χρῆζοντα θεραπείας καὶ τίνι τρόπῳ δύνανται νὰ θεραπευθῶσι. Τὰ δὲ μέτρα, ἅπερ ληπτέα, καθ' ἡμᾶς, πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς οἰκτρῶς πεσοῦσης παιδείας εἶνε τὰ ἐξῆς:

α.) Ἰδρύσεις ἐνὸς Διδασκαλείου ἐν Κρήτῃ πρὸς μόρφωσιν διδασκάλων.

β.) περιορισμὸς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Σχολείων εἰς τόσα μόνον ἐν ἐκάστῳ δήμῳ, ὅσα αἱ ἐκ τῶν ἀποστάσεων ἀνάγκαι ὑποδεικνύουσιν ὡς ἀπαραίτητα.

γ.) αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρθρ. 10 καὶ 11 τοῦ περὶ Παιδείας Νόμου, ὡς καὶ τῶν περὶ προσόντων καὶ καθηκόντων τῶν διδασκάλων διατάξεων τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

δ.) τακτικὴ κατὰ μῆνα πληρωμὴ τῶν μισθῶν τῶν διδασκάλων.

ε.) τακτοποιήσεις καὶ ἐξασφάλισεις τῶν ὑπὲρ τῆς Παιδείας ὀρισμένων πόρων οὕτως ὥστε νὰ γαταστῶσιν οὗτοι μόνιμοι καὶ ἐπαρκεῖς.

ς.) καθορισμὸς καὶ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἐν ἔτει 1881 ψηφισθέντος Νόμου περὶ Παιδείας τῶν μὴ καταργηθεισῶν ὑπὸ τοῦ νεωτέρου Νόμου τοῦ ψηφισθέντος ἐν ἔτει 1889 καὶ ἰδίως τῶν ἀρθρ. 44, 45 καὶ 46, συμπληρουμένου τοῦ ἀρθρ. 45 οὕτως ὥστε ἡ ἐξέλεξις τῶν Ἐφορειῶν νὰ καταστῇ μὲν πραγματικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τε τὰς Ἐφορείας καὶ τὰς ἐξελεγκτικὰς ἐπιτροπείας, νὰ γίνηται δ' ἅμα τῇ λήξει ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους.

ζ.) ὁμοίμορρον λογιστικὸν σύστημα ὑποχρεωτικὸν διὰ τὰς Ἐφορείας.

ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις διεύθυνσις δραστηρία, ἀμερόληπτος καὶ τιμία.

Ταῦτα ὑπεδείξαμεν τῇ Διοικήσει φρονούντες ἀδιστακτως, ὅτι ἐφαρμοζόμενα θέλουσι πλείστον ὠφελήσῃ.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1890 ἐψηφίσαμεν καὶ τὴν δαπάνην τοῦ Συλλόγου ἔκδοσιν Γεωγραφίας τῆς Κρήτης φιλοπονηθείσης ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Ἐμ. Λαμπρινάκη. Ἡ Γεωγραφία αὕτη ἐπλήρωσεν ἀναντιρρήτως ἔλλειψιν ὡμολογημένην, δ' ὁ ἀξιεπαίνωνος εἶνε ἡ προθυμία τοῦ Συλλόγου δαπανήσαντος τὸ πρὸς ἔκδοσιν τοιοῦτου ἔργου ἀπαιτηθὲν ποσόν.

Καθορῶντες τὴν ἀνάγκην Νηπιαγωγείου, περὶ οὗ οὐδεμίαν ἐφορεία μέχρι σήμερον ἐσχέθη, ἐψηφίσαμεν τὴν ἴδρυσιν τοιοῦτου. Ἀλλὰ τὸ ψήφισμα ἡμῶν μόλις τὸ ἔτος τοῦτο ἐξετελέσθη, καὶ νῦν δὲ μετὰ τινος δυσκολίας διὰ λόγους, οὓς δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νηπιαγωγείου ἐτελέσθησαν λαμπρῶς ἀπαργείλαντος πανηγυρικῶν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Λάμπης καὶ Σφακίων κ. Εὐμενίου. Τὸ Σχολεῖον τοῦτο περιλαμβάνει καὶ τάξιν ἀνωτέραν καταρτισθεῖσαν ἐκ παιδῶν μόλις δυναμένων τῶν πλείστων νὰ συλλαβίζωσιν ἐν ἀρχῇ, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν εὐμέθοδον διδασκαλίαν τῆς διευθυντρίας δεσποινίδος Μαρίας Βάλου προλέγομεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι οἱ ταῖδες οὗτοι ἐξερχόμενοι θέλουσι καταταχθῆ ἐν τῇ γ' τάξει τοῦ Προτύπου. Ἡ ἴδρυσις Νηπιαγωγείου λειτουργῶντος κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Φρόεβελ εἶνε περικαλλές ἔργον, ἔπερ καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν τιμᾷ καὶ τὸν Σύλλογον τὸν σχόντα τὴν εὐγενῆ ταύτην πρωτοβουλίαν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι καὶ ἡ πράξις αὕτη πολλὰς ἐπότισεν ἡμᾶς πικρίας, ἀλλ' ὅμως ἡμεῖς ἡρέμα καὶ ἀπαράγως χωροῦμεν πρὸς τὸ ἔργον ἡμῶν βέβαιαι ὄντες, ὅτι τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα θέλουσιν ἀμείψῃ ἡμᾶς καὶ τότε ἀντὶ μεμψιμοιριῶν θέλομεν δεχθῆ εὐχαριστίας.

Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ λαοῦ διδασκαλία διακοπεῖσα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀνωμαλιῶν ἐπανελήφθη ἐσχάτως. Μετὰ λύπης ὁμολογῶ, ὅτι ἡ προθυμία τῶν δεομένων ταύτης εἶνε ἐλαχίστη· διὸτι πλὴν πέντε μαθητῶν γινωσκόντων γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, προ-

σῆλθον μόλις ἔξ ἐκ τῶν ἀγνοούντων καὶ αὐτὸ τὸ
Α. Τούτων εἰς παρέχει παράδειγμα ἐκτάκτου φι-
λομαθίας. Οὗτος ὑπερβάς ἤδη τὴν μέσσην ἡλικίαν
καὶ πατὴρ οἰκογενείας πολυμελοῦς δὲν ᾤκησε νὰ
προσέλθῃ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ὑπὸ τὴν μαγικὴν, οὐ-
τως εἶπεῖν, δύναμιν τοῦ κ. Π. Χατζιδάκη ἔμαθεν
ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ν' ἀναγινώσκη καὶ νὰ γράφῃ, ὡς
καὶ δύο ἕτεροι. Πλὴν τοῦ κ. Χατζιδάκη, οὐ γνω-
στὸς ὁ πρὸς τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ ἐπιτήδευμα ζῆλος,
ἀνεδέχθη μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ τοῦ αὐτοῦ
θερμοῦ ζήλου τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀριθμητικῆς ὁ
καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν κ. Γ. Σιγανός. Ἀλλ' ἡ
ραθυμία τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς εὐεργεσίας,
ἣν παρέχει δωρεὰν ὁ Σύλλογος ἡμῶν, προκαλεῖ
σκέψεις οὐχὶ λίαν εὐαρέστους. Παρήγορον βεβαίως
ἤθελεν εἶνε ἂν λόγος τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως μα-
θητῶν ἦτο μάθησις διαδεδομένη παρὰ τῶ λαῶ·
ἀλλ' ὅταν γινώσκωμεν, ὅτι πλείστοι τῶν παρ' ἡ-
μῖν εἰσι μὲν ἐντελῶς ἀγευστοὶ γραμμάτων, κατο-
κνοῦσι δὲ μικρὰν ἑδὼν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς επαγ-
γελλομένους ὠφέλιμόν τι διδάξαι, δὲν δυνάμεθα νὰ
μὴ αἰσθανώμεθα καὶ νὰ μὴ ἐκδηλώμεν τὴν ἐπὶ τῇ
ραθυμίᾳ ταύτῃ λύπην ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ κακὸν
τοῦτο ἐλπίζωμεν, ὅτι σὺν τῶ χρόνῳ θέλει θεραπευ-
θῆ καὶ ὅτι θέλει κατανοηθῆ ὑπὸ πάντων, ὅτι ἐν τῶ
νῦν αἰῶνι οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἀγραμματία.

Ἐκ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι τὸ ὀρησκευτικὸν
αἰσθημα παρ' ἡμῖν εἶνε ἀτελῶς ἀνεπτυγμένον καὶ
τῆς σκέψεως, ὅτι πρῶτιστα διὰ τῆς διαδόσεως τῶν
παραγγελλμάτων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν δύναται κοινω-
νία τις νὰ μορφωθῆ ἠθικῶς, ὁρμώμενοι συνεσπῆ-
σάμεν Σχολεῖον Κυριακόν, ἐν ᾧ κατὰ πάντα Κυρια-
κὴν γίνεται ἀνάπτυξις τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τῆς
διδασκαλίας ταύτης κατήρξατο ὁ Θεοφ. Ἐπίσκο-
πος ἡμῶν κ. Ἱερόθεος, εἰς ὃν δημοσίᾳ ἐκφράζω
μουρίας χάριτας ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ στοργῇ, ἣν ἐπι-
δαψιλείεται τῶ Συλλόγῳ ἡμῶν, ᾧ καὶ εἰκόνας πολ-

λαῦ λόγου ἀξίας ἐδωρήσατο. Ἐκ τῶν προτέρων δ' ἔχομεν ἀσφαλίση τὴν σύμπραξιν καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Λάμπης καὶ Σφακίων κ. Εὐμενίου, εἰς οὗ τὴν μέριμναν πλείστα ὀφείλομεν, καὶ ὃν ἔχομεν πάντοτε σύμβουλον σοφῶν καὶ φίλων τοῦ Συλλόγου ἐνθουσιώδη. Τὸ Σχολεῖον τοῦτο, χρόνου περιόντος, θέλει, ὡς ἐλπίζομεν, συμπληρωθῆ διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ γενικῶν τινῶν μαθημάτων ὠφελίμων παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ θέλει καταστῆ πρόξενον πολλῶν ἀγαθῶν.

Καὶ αἱ δημόσιαι διαλέξεις ἐπικνελήθησαν, ἐνάρξεως τούτων γενομένης πρὸ μικροῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σιγανοῦ διδάξαντος περὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου καὶ τῆς περιβαλλούσης αὐτὸν ἀτμοσφαιρας. Προσδοκῶμεν δ' ὅτι πάντες οἱ λέγειν δυνάμενοι θέλουσιν ἀσχοληθῆ περὶ τὴν παρασκευὴν τερπνῶν ἄμα καὶ ὠφελίμων ἀναγνωσμάτων.

Τὸ περὶ ἰδρύσεως Γυμναστηρίου ψήφισμα ἡμῶν μένει εἰσέτι ἀτελές, διότι δυστυχῶς δὲν ἐδυνήθημεν μέχρι σήμερον νὰ κατορθώσωμεν ὥστε νὰ παραχωρηθῆ ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἐφορείας χωρὸς τις. Ἀλλὰ δὲν θέλομεν βραδύνη νὰ προικίσωμεν τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ ἀπαραιτήτου τούτου ἰδρύματος, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἀποτιθέμετες εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλάβομεν τῆ δραστηρίᾳ ἐνεργείᾳ τοῦ βουλευτοῦ κ. Π. Ταταράκη καὶ τοῦ ἐταίρου κ. Ι. Βαύλαρη ὄργανά τινα γυμναστικῆς μετὰ τῆς ὑποσχέσεως, ὅτι ἀφ' οὗ πηχθῆ τὸ Γυμναστήριον θέλουσιν ἀποσταλῆ καὶ ἄλλα. Οἱ μεριμνήσαντες ὑπὲρ ἡμῶν καὶ οἱ χορηγοὶ τῶν γυμναστικῶν ὀργάνων ἄς δεχθῶσι τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας.

Ἐλθωμεν νῦν ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς οικονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως, ἐξ ἧς ἐξήρτηται κατὰ τὸ πλείστον ἡ εὐπραγία τοῦ Συλλόγου, καὶ ἴδωμεν τι ὑπὲρ ὧν ἐξέδηκα πρὸ μικροῦ ἐδαπανήσαμεν, καὶ τίς περιουσία ὑπολείπεται ἡμῖν, ὅπως τά τε

ἀρξάμεθα ἔργα εἰς πέρας ἀγάγωμεν καὶ ἄλλα νέα ἐπιχειρήσωμεν.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ταμίου κ. Εὐαγ. Καλοκαιρινοῦ, εἰς ὃν ὁ Σύλλογος εἶναι εὐγνώμων διὰ τὴν δραστηριότητα, ἣν ἀνέπτυξε καὶ τὸν ζῆλον, μεθ' οὗ εἰργάσθη, εἰσεπράχθησαν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη

γρ. 32523 20

ὑπόλοιπον ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1888

» 45810 10

γρ. 48333 30

ἐδαπανήθησαν δὲ

28735

καὶ ὑπολείπονται

γρ. 19554 (*)

Ὡς βλέπετε, οὐδεμιᾶς χρηρηγίας ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἠξιώθημεν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, καίτοι πολλάκις καὶ διὰ πολλῶν μέσων ἐπεκαλέσθημεν ταύτην. Καὶ ἀνεγράφησαν μὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1889 πενήτηκοντα λίραι μόνον, καίτοι ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου ἐψηφίσθη τετραπλάσιον ποσόν, ἀλλ' ὅμως οὐδὲ τὶ εὐτελές τοῦτο ποσόν ἐδόθη ἡμῖν διότι δὲν ἐπεκυρώθη ὁ προϋπολογισμός. Ἡ περιουσία λοιπὸν τοῦ Συλλόγου μικρὰ καὶ ἑαυτὴν ἠλαττώθη ἔτι μᾶλλον διὰ τῶν δαπανῶν, εἰς ἃς ὑπεβλήθημεν, καὶ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐτητίων συνδρομῶν ὧν μία μὲν ἐστὶν, ἡ τοῦ κ. Τριπύλλης, ἀπέμεινεν ἡμῖν, τὸ δ' ὑπολειπόμεον ποσόν εἶνε τοσοῦτον, ὥστε ὀφείλομεν νὰ μεριμνήσωμεν σπουδαίως περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων ἡμῶν, διότι «δεὶ δὴ χρημάτων καὶ χωρὶς τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων.»

Τὸ δὲ ἀρχαιολογικὸν μνητεῖον ἐπλουτίσθη κατὰ τὴν τριετίαν ταύτην καὶ διὰ νομισμᾶτων πολλῶν καὶ ἀξίων λόγου καὶ δι' ἀρχαίων ἄλλων μὲν ἀγο-

(*) Ἐν τῷ ἐπιπέδῳ δημοσιεύεται συνοπτικὸς πίναξ ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀναλυτικὸς δὲ πίναξ εἶνε κατεχθεὶς ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Συλλόγου.

ρασθέντων άλλων δὲ δωρηθέντων. Καὶ νομίσματα μὲν προσετέθησαν 6 χρυσᾶ, 95 ἀργυρᾶ καὶ 208 χαλκᾶ, ἧτοι ἔχομεν σήμερον ἐν ὄλφ 6 χρυσᾶ, 152 ἀργυρᾶ καὶ 837 χαλκᾶ.

Ἀργαῖα δὲ:

- 13 Ἀμφορεῖς ἀρίστης τέχνης πάντες μετὰ γραφῶν πλὴν ἐνός
- 2 Λύκηθοι
- 1 Οἰνοχόη
- 2 Κύαθοι
- 1 Κάνθηρος μετὰ καλύμματος
- 17 Κοτύλαι διαφόρου μεγέθους, ἐξ ὧν δύο μετὰ ἀναγλύφων περὶστάσεων, αἱ δὲ πλεῖστοι τῶν λοιπῶν μετὰ γραφῶν
- 5 Κύλικες
- 2 Κάτοπτρα χαλκᾶ
- 2 Σπλεγγίδες
- 1 Βολίς μολυβδίνη σφενδόνης
- 1 Πόρτη χαλκῆ καὶ 1 ἐπίχρυσος
- 6 Δακτυλιόλιθοι
- 3 Δακτύλιοι (δύο ὕλιννοι καὶ εἰς χαλκοῦς.)
- 1 Χαλκοῦν ἀγαλματίον
- 1 Ἀστράγαλος (χαλκοῦς)
- 1 Ἐνώτιον καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα μικρᾶ ἀγνώστου χρήσεως.

*Ἐπι δὲ 1 λάρναξ ἀργυρῆ ποιότητος καὶ ἐν κάλυμμά λάρνακος καὶ τέσσαρες πλάκες ἐπιγραφῶν.

Ἐκ τῶν ἐξ χρυσῶν νομισμάτων τὰ μὲν πέντε μετὰ τινῶν ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν ἀνήκοντα εἰς τὸν μακαρίτην Μανουῆσον Μαυραντζάκη προσήνεγκον οἱ κληρονόμοι τούτου, τὸ δ' ἕκτον μετὰ πλακὸς ἐνεπιγράφου ὁ ἑταῖρος κ. Γ. Χατζηγεηγοράκης, νομίσματα δὲ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ ὡς καὶ τινὰ ἀργαῖα ἅπαντα ἄξια λόγου ἐδωρήσατο ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Δευκαλίων Μαρκόπουλος, οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ὁ καλὸς φίλος τοῦ Συλλόγου κ. Ἰωάννης Βυζαστακάκης. Ἐννοεῖται δ' ὅτι καὶ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τὸ Μουσεῖον ἡμῶν ἐδέξατο

καὶ ἄλλα, δωρεὰς τοῦ κ. Θ. Τριφύλλη. Εἰς ἅπαντας τούτους ἐκφράζω θερμοτάτας εὐχαριστίας.

Ἡ Βιβλιοθήκη ἡμῶν ἐλάχιστον ἐπλουτίσθη, διότι μόνον 81 τόμοι προσετέθησαν· ἤτοι ἔχομεν ἐν ὅλῳ τόμους 1046. Πεποιθάμεν δ' ὅτι τῇ φιλοτίμῳ ἐνεργείᾳ προσώπων τινῶν τάχιστα θέλει αὐξηθῆ ὁ ἀριθμὸς αὐτός.

Κατάλογος τῶν νομισμάτων προσήρτηται ἐν τέλει ὑποβληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀόκνως καὶ μετὰ θερμοῦ ζήλου ἐργασθέντος ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου κ. Γ. Καυγαλάκη.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἡμῶν πεπραγμένων. Ἄν τις ἕτερος ἀντ' ἐμοῦ προϊστάμενος τοῦ Συλλόγου κατεῖχε τὸ βῆμα τοῦτο, διὰ λόγου τεχνικωτέρου ἤθελε ποικίλη τὸ ἀτερπέες ἔργον τῆς λογοδοσίας. Ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ λόγου ἀπειρος καὶ φύσει ἐστερημένος τῶν προσόντων τῶν ρήτορι ἀτέχνως ἐξιστόρησα τὰ κατὰ τὸν πρῶτον βίον τοῦ Συλλόγου ἡμῶν. Ἄλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἦ, παρηγόριός μοι εἶνε ἡ σκέψις, ὅτι ἡ ἐμὴ ἀτέλεια οὐδαμῶς θέλει ἀλλοιώσῃ τὴν κρίσιν ἐκείνων, οἵτινες ἀκριβῶς ἐξετάζοντες τὰ πράγματα δικαίαν ἐκφέρουσι τὴν ἐτυμηγορίαν. Ὅταν τις ἀναλογισθῆ, ὅτι μόλις πρὸ τετραετίας ἐπήξαμεν τὴν φιλολεάν ἡμῶν, διωκόμενοι δέ, χλευαζόμενοι, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ὑβριζόμενοι ἐδείξαμεν τῷ καρτερίῳ καὶ σθένος, ὥστε ὑπερενικήσαμεν πᾶν τὸ ἐπιπροσθῶν τῷ σκοπῷ ἡμῶν κώλυμα· ὅταν τις εἴη, ὅτι ἡμεῖς μόνον εἰς τὸ κοινὸν καλὸν ἀφορῶντες καὶ πᾶσαν παρορῶντες θυσίαν ἐδυνήθημεν ἐν βραχεῖ τοιαῦτα ἔργα νὰ διαπράξωμεν, τότε καὶ ὁ αὐτὸς ἡρότατος κριτῆς θέλει ὁμολογήσῃ, ἔσμεν βέβαιοι, ὅτι ὁ Σύλλογος ἡμῶν εἶνε ἄξιός μὲν πάσης τιμῆς, ἄξιός δὲ καὶ κοινωνικῆς ὑποστηρίξεως καὶ κυβερνητικῆς ἀρωγῆς, ἵνα δυνηθῆ νὰ μεγαλοουργήσῃ.

Ναί, φίλοι συμπολίται· εἶνε καιρὸς πλέον νὰ συναισθανθῶμεν τὴν ἀληθῆ ἡμῶν κατάστασιν· εἶνε

καιρός ν' ἀποτινάξωμεν τὴν κατέχουσαν καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα ἡμῶν νάρκη· εἶνε καιρός νὰ ἐγκαταλίπωμεν τὰ ταπεινὰ καὶ χαμαιζήλα πάθη τὰ προξενήσαντα ἡμῖν πληγὰς μήπω ἐπουλωθείσας καὶ νὰ ἐγκολπωθῶμεν ἀρχὰς ὑγιεστερας καὶ σωφρονεστερας. Ἄς ἀγαπήσωμεν τὴν ἀρετὴν· ἄς ἐνοικήσῃ ἐν τοῖς στήθεσιν ἡμῶν ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ ἄς κρατήσῃ τοῦ νοῦ ἡμῶν ἡ φιλοπατρία, οὐχὶ ἡ ἐπίπλαστος, ἀλλ' ἡ ἀληθὴς φιλοπατρία. Ἄς συνενωθῶσιν οἱ χρηστοὶ πολῖται οἱ δυνάμενοι νὰ δράσωσιν ἐπωφελῶς, καὶ ἄς ἐγκαινισθῇ νέος βίος μέλλων νὰ ἐξαγνίσῃ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν. Ἀποβλέψατε εἰς τὸν Σύλλογον τοῦτον· ἴδετε τί κατορθοὶ ἢ δύνამεις τριάκοντα μόνον προσώπων, ἅτινα συνδέει μία ἀρχή, μία ἐλπίς, εἰς πόθος, καὶ ὅσοι αἰσιλάνεσθε τὴν δύναμιν νὰ ἐργασθῆτε τιμῶς καὶ εὐλικρινῶς ὑπὲρ τῆς προόδου, ἔλθετε μεθ' ἡμῶν. Συντελέσωμεν ἕκαστος ὅσον καὶ ὅπως δύναται εἰς τὴν ἐξέπλωσιν τῆς Πικιδείας· ἡμερώσωμεν τὸ ἦθος διὰ τῆς μουσικῆς· ἐγγύσωμεν νέον αἷμα ἐν ταῖς φλεβῖν ἡμῶν καὶ τονώσωμεν τὰ ἀσθενῆ σώματα διὰ τῆς γυμναστικῆς· ἀναπτερώσωμεν τὸ πεπτωκὸς ἡμῶν φρόνημα καὶ ἀδελφισθῶμεν ἐν πνεύματι σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης.

«Σχεδὸν εἴρηκα ἃ νομίζω συμπερῆσαι· ὑμεῖς δ' ἐλοισθε ὅ,τι καὶ τῇ πόλει καὶ ἅπασι συνοίσειν ὑμῖν μέλλει.»

Καὶ ἤδη καταλείπων τὸ ἀξίωμα, δι' οὗ ἐπὶ τετραετίαν ὄλην μ' ἐτιμήσατε, φίλοι ἑταῖροι, ὁμολογῶ μὲν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην ὑμῖν ἅπασιν ἐπὶ τῇ ἀπεριορίστῃ ἐμπιστοσύνῃ καὶ τῇ ἀδελφικῇ ὑποστηρίξει, ἣν μοι παρέσχετε, μίαν δ' εὐχὴν θερμὴν καὶ ἐγκάρδιον ἀναπέμπω, ἵνα ὁ ἐμὸς διάδοχος πολλῶν εὐτυχέστερος ἐμοῦ κρείττονα δυνηθῇ νὰ ἐξαγγείλῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, καὶ τέλεια πράγματα ἐκείνα, ἅπερ ὡς εὐχὰς διετύπωσα ἐγὼ σήμερον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

	Χρυσῶν	Ἄργυρῶν	Χαλκῶν	Τὸ ὅλον
Ρωμαϊκῆς καὶ Βυζαντινῆς ἐποχῆς			534	534
Θεσσαλῶν	3			3
Ἀθηναίων	9	1		10
Καίσαρος	1			1
Γορδικινοῦ	1			1
Θασίων	1			1
Φιλίππου	4			4
Πτολεμαίου	1		1	2
Ἀγαθῶν	4			4
Ἰτάνου	5			5
Πληθειῶν	1			1
Μακεδόνων	1			1
Τραϊανοῦ	1			1
Αἰγίνης	7			7
Ρώμης	1			1
Ἀλεξάνδρου	3			3
Κυρήνης	6			6
Κοινὰ Κρητῶν			10	10
Ἄργους		15		15
Κορίνθου	3			3
Ρεθύμνης σπάνια	3		7	10
Θηβῶν	1			1
Σιτυῶνος	2			2
Ἀπτέρων			17	17
Φαιστοῦ	1		2	3
Ἐστιῶν		11		11
Κνίδης	3			13
Ἐλευθερινῶν	4		16	17
Γορτύνης	6		12	8
Συμμαχίας Λυττοῦ καὶ Ὑρτάκου (σπάνιον)			1	1
Λυσοῦ	5			5
	100	601	701	

	Χρυσῆ	Ἀργυρῆ	Χαλκῆ	Τὸ ὅλον
Ἐκ μεταφορῆς	100	601	701	
Λάμπας	2			2
Πρασιῶν				2
Ραυκίων (σπάνιον)			2	2
Ρόδου	11			11
Ἱεραπύτνης			1	1
Λεπτίων			2	2
Συθριτίων			1	1
Πελορρηνίων	3		6	9
Θεναίων ἢ Θαλασίων (σπάνιον)			1	1
Λιτωλῶν	2		1	3
Χερσονήσου (σπάνιον)			2	2
Ἀπολλωνίας			4	4
Ἀξοῦ	2	36		38
Λακεδαιμόνις			1	1
Ἰστράκου (σπάνιον)			1	1
Ὀλλοῦντες			1	1
Φαλασάρονης			8	8
Κοινὸν Κρητῶν ἐπὶ Τραξινοῦ			1	1
Κοινὸν Κρητῶν ἐπὶ Ἀδριανοῦ			1	1
Ἐλύρου			2	2
Κυδωνίας			11	11
Ἀλαρίας (σπάνιον)			1	1
Βοιωτῶν			1	1
Κνωσοῦ	2	10		12
Βυζαντινὸν Ἰουστινιανοῦ			1	1
Ἐνετικὸν	1			1
Μοδείων κισθῆλα ἀργακῆ	2			2
Ἀργυρῆ διάφορα ἄγνωστα		25		25
Χαλκῆ ἄγνωστα διάφορα			137	137
Χρυσῆ ἄγνωστα	6			6
	6	152	837	995

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1892

Ὁ ἐπὶ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου Ἐφορος
I. E. ΚΑΥΓΑΛΑΚΗΣ

Ἔσοδα

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1889 1890 ΚΑΙ 1891 ΤΟΥ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ ΦΙΛΕΚ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἔξοδα

		1889	1890	1891	ολικά πο- σά.	Σημειώσεις	1889	1890	1891	ολικά πο- σά.	Σημειώσεις
1	Συνδρομαὶ τακτικῶν μελῶν	1597 20	3251 10	3037 20	7886 10		495 20	2124 20	2119	4739	
2	» Ἐτήσιοι	580	336	336	1252		2300	1666 25	2700	6666 25	
3	» Ἐγκατακτ.	875			875			4000		4000	
4	Δωρεαὶ	10700			10700				* 5086 15	5086 15	Μισθοδοσίαι γρ. 2462
5	Θεατρικαὶ παραστάσεις	360			360		450			450	ἐνοίκιον » 1605
6	Δίδακτρα μαθητῶν		2070	2126 10	4196 10		189 10			189 10	κατασ. ἐπιπλῶν » 668 30
7	Τόκοι	920		3895 20	4815 20	Σχολαρχ. γρ. 2070	311 35			311 35	διάφορα ἔξοδα » 350 25
8	Διάφορα εἰσοδήματα		1272 20	1166	2438 20	Νηπιαγ. » 2126.20			4500	4500	γρ. 5086 15
ὑπόλοιπον ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ 1888		15052 20	6929 30	10516 20	32523 20		410 20	771 15	1128 20	2310 15	
					48333 30		4157 5	8562 20	16015 15	28735	
					48333 30		ὑπόλοιπον εἰς νέον			19598 30	
										48333 30	

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1892

Ο ΤΑΜΙΑΣ.

ΕΥΑΓ. Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

